

summas on ka direktorite ja teiste kõrgema-palgaliste palgad ühes arvatud!)

Alljärgnevalt toome palgalised hooaja-põllutöölised 1929. a., kes talvel tööd-teenistust vajavad. (Kooliealised on arvamata jäetud. — Kuna põllumajandus hooaja-töölisi peaaegu aasta-aastalt ühepalju vajab, annab järgnev tabel ka 1932. a. kohta umbkaudse pildi.)

	Mehed	Naised	Kokku
A. 15—19 a. vanused:			
Suvilised	2 592	2 682	5 274
Karjased	2 679	5 272	7 951
Kuutöölised	798	961	1 759
Päevatöölised	444	236	680
<u>Kokku</u>	<u>6 513</u>	<u>9 151</u>	<u>15 664</u>
B. 20-a. ja vanemad:			
Suvilised	5 795	8 997	14 792
Karjased	693	2 379	3 018
Kuutöölised	1 968	3 165	5 133
Päevatöölised	4 844	3 820	8 664
<u>Kokku</u>	<u>13 246</u>	<u>18 361</u>	<u>31 607</u>
A ja B kokku	19 759	27 512	47 271

Need arvud näitavad, et igal sügisel on üle 47 000 lühiajalise põllutöölise, kes põllutööst oma tavalist elatist ei saa! — Et need töölised oma harilikust suvitöö palgast talvel korralikku ülalpidamist ei või saada, seda tõestab meile nende palga madalus (lk. 79).

1929. a. põllumajandusliku üleskirjutuse andmete järgi, mis seitsaadiq mitte väga palju muutunud ei või olla, vajab põllumajanduslik maa parandustöid. Kahtlemata on siis teatav töömaht maal olemas, kuid seda teostada takistab eeskätt kapitali puudus.